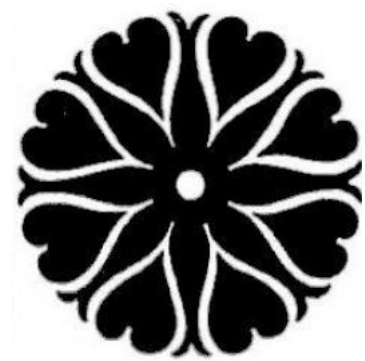

Nagyböjt II. hete

Péntek

Ter 37,3-4.12-13a.17b-28 ■ Mt 21,33-43.45-46

„Testvérei látták, hogy atyjuk Józsefet náluk jobban szereti, ezért meggyűlölték őt, és nem tudtak vele barátságos szót váltani.”

A mai Olvasmányt és Evangéliumot összekapcsoló fő motívum az atya kedves fia iránti kicsinyes gyűlölet, mely az irigységen alapszik. Az irigységen, amely a testvéri kapcsolatok megrontója Káin és Ábel óta, amely valósággal beteggé teszi az embert, mint az öregedő Saul királyt Dávid miatt, s amely az alvilág és a kárhozat hálója, hiszen a Bölcsesség könyvének tanítása szerint a sátán irigysége folytán jött a világba a halál.

Jézussal kapcsolatban pedig Máté evangéliumában olvassuk, hogy Pilátus tisztában volt vele, hogy ellenfelei irigységből adták a kezére, vagyis mögöttük, bennük is ott volt a sátán.

Mire irigykedtek Jézus kortársai?

Józsefet testvérei azért nem szívelték, mert atyja legkedvesebb fia volt, no meg azért, mert álmai alapján mint kiválasztottról beszélt magáról. Hasonló okokat találunk Jézus és ellenfelei esetében is. Az Úr Jézus és a mennyei Atya közti egyedülálló kapcsolat ingerelte a farizeusokat és az írástudókat; igyekeztek káromkodásnak beállítani, amit Jézus erről mondott, holott ez nem üres szó volt: tetteivel igazolta az Atyával való bensőséges egységét. Ha csupán mondja, talán nem is bősízítette volna fel ellenfeleit, azok egyszerűen bolondnak tartották volna, így azonban veszélyessé vált: a nép körében elfoglalt kiváltságos helyzetüket féltették tőle. Aggodalmukat Jézus istenfiúi öntudata és küldetésének határozott kinyilvánítása tovább növelte, s amikor a mai példabeszéddel Jézus leleplezte őket, betelt a pohár: *el akarták fogni*.

Krisztus keresztje fölött nyitva áll a mennyei Atya végtelen szeretetének ege, alatta viszont a sátáni irigység egész világot elnyelni akaró örvénye kavarog. Isten nem irigy, hiszen semmilyen hiány nincs benne, szeretetből teremtett, s szeretetből akarja megosztani isteni életét velünk. Az embert azonban lépten-nyomon kísérti az irigység, sokszor az Egyházon belül is. Keresztény létünk legnagyobb rákfenéje a gőg mellett a látásunkat elhomályosító, ítélőképességeinket összezavaró, szándékainkat megmérgező irigység.

**OLVASMÁNYOK
A KÖVETKEZŐ OLDALON
TALÁLHATÓK!**

2. nagybőjti hét péntek

OLVASMÁNY Mózes első könyvéből

Isten rendkívüli kegyelme volt, hogy Jákob fiai nem ölték meg öccsüket, atyjuk kedvencét, Józsefet.

Jákob Józsefet szerette legjobban a fiai közül, mert öregedőfélben volt már, mikor József született. Még tarka köntöst is csináltatott neki. Testvérei látták, hogy Józsefet náluk jobban szereti, ezért meggyűlöltek őt, és nem tudtak vele barátságos szót váltani.

Történt, hogy épp Szikemben tartózkodtak bátyjai, mert arra legeltették atyjuk nyáját. Jákob akkor így szólt Józsefhez: „Menj, fiam, bátyáid Szikem környékén legeltetik a juhokat, jer, hadd küldjelek el hozzájuk.”

József elindult, s Dotáinban megtalálta bátyjait. Ezek már messziről meglátták őt, és arra gondoltak, hogy megölik.

Így szóltak: „Gyertek, jön az álomlátó, öljük meg! Testét dobjuk egy száraz vízverembe, s híreszteljük el, hogy vadállat falta fel; hadd lássuk, mennyit érnek álmai!”

Amikor Ruben ezt meghallotta, azon volt, hogy kiszabadítsa kezükből Józsefet. Azért így szólt: „Ne öljük meg! Vért ne ontsatok, hanem dobjátok a pusztai vízverembe! Így kezetek a vértől tiszta marad.” Mindezt csak azért mondta, hogy megmentse kezükből és visszaadhassa őt atyjának.

Így hát, amikor József a bátyjaihoz ért, azok lehúzták róla hosszú tarka köntösét, őt magát meg egy kiszáradt vízverembe vetették. Aztán leültek kenyerezni. Távolról szemükbe tűnt, hogy izmaelita vándorkereskedők jönnek Gálaád felől, akik tevéken Egyiptomba tartanak: gyantát, mirhát és fűszerféléket szállítanak.

Ezt látva Júda így szólt testvéreihez: „Ha veszni hagyjuk testvérünket, s kitkoljuk, mit használhat ez nekünk? Jobb lesz, ha eladjuk az izmaelitáknak őt. Ne szennyezzük be hát kezünket: a testünk-vérünk ő, és hozzánk tartozik!” Testvérei hallgattak Júdára.

Amikor tehát megérkeztek a vándorkereskedők, a vízveremből testvérei kiemelték Józsefet, és eladták húsz ezüstért; azok pedig Egyiptomba indultak vele.

Ez az Isten igéje.

Ter 37,3-4.12-13a,17b-28

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Emlékezzetek a csodás tettekre, * melyeket Isten művelt.** (5a. vers.)

Előénekes: Éhséget támasztott egykor a földön, * és elpusztított minden falat kenyeret.

De elküldött előttük egy férfit, Józsefet, * akit rabszolgának adtak el.

Hívek: Emlékezzetek a csodás tettekre, * melyeket Isten művelt.

E: Lábát bilincsbe verték, * nyakát vasba szorították,
amíg be nem teljesedett, amit mondott, * amíg nem igazolta őt az Úr szava.

H: Emlékezzetek a csodás tettekre, * melyeket Isten művelt.

E: A király üzent, hogy oldják föl bilincsét, * a népek fejedelme tette szabaddá.

Megtette őt házának urává, * és minden vagyona fölé rendelte.

H: Emlékezzetek a csodás tettekre, * melyeket Isten művelt.

Zsolt 104,16-17.18-19.20-21

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, * hogy örökké éljen minden őbenne hívő, Jn 3,16 – 1 D².
tónus.

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Jézus példabeszéde a gonosz szőlőműves ekéről, akik megölik az örököszt.

Abban az időben Jézus ezt mondta a főpapoknak és a nép véneinek;

„Hallgassatok meg egy másik példabeszédet! Volt egy gazdaember, aki szőlőt telepített, bekerítette sövényvel, belül

pedig taposó-gödröt ásott, és őrtornyot épített. Aztán rábízta a szőlőt a munkásokra, és elutazott. Amikor eljött a szüret ideje, elküldte szolgálait a szőlőmunkásokhoz, hogy a termést átvegyék. Ám a szőlőmunkások megragadták a szolgálait, s az egyiket összeverték, a másikat megölték, a harmadikat pedig megkövezték. Erre más szolgálakat küldött, többet, mint először, de ezekkel is ugyanúgy bántak. Végül a fiát küldte el hozzájuk, mondván: »A fiamat csak megbecsülik!« Amikor azonban a szőlőmunkások meglátták a fiút, így szóltak egymáshoz: »Ez itt az örökös! Gyertek, öljük meg, és miénk lesz az öröksége!« Meg is ragadták őt, kidobták a szőlőből, és megölték.

Amikor megjön a szőlőskert ura, ugyan mit tesz majd ezekkel a szőlőmunkásokkal?»

Ezt válaszolták: „Gonoszul elbánik a gonoszokkal, a szőlőt pedig más munkásokrabízza, akik idejében átadják neki a termést.” Jézus így folytatta: „Nem olvastátok soha az írásokban: »A kő, melyet az építők elvetettek, mégis szegletkövé lett, az Úr tette azzá, és szemünkben csodálatos ez!«

Ezért mondom nektek: Az Isten országát elveszik tőletek, és olyan népnek adják, amely majd megtermi annak gyümölcsét.”

A főpapok és a farizeusok hallották a példabeszédet, és megértették, hogy Jézus róluk beszél. El akarták fogni, de féltek a néptől, mert mindenki profétának tartotta.

Ezek az evangélium igéi.

Mt 21,33-43.45-46

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Nagyböjt köznapjaira II.

Pap: Testvéreim! Kérjük mennyei Atyánkat, hogy a nagyböjti szent időben készségesen hallgassuk az ő szavát, és azt meg is valósítsuk életünkkel!

Lektor: 1. Az evangélium világossága izzasztja ki az emberek szívéből a bűn sötétségét!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Megváltónk jósága és emberszeretete az Egyházon keresztül áradjon ki az egész világra!

Hívek: Kérünk téged...

3. Krisztus békéje szüntesse meg a népek közötti gyűlölködést és viszálykodást, hogy a nemzetek békében munkálkodhassanak!

Hívek: Kérünk téged...

4. A nagyböjti szentbeszéd szítsa fel a hívekben a bűnbánat és a megtérés kegyelmét!

Hívek: Kérünk téged...

5. A kegyelem ereje segítsen minket, hogy a kísértéseknek mindenkor ellenálljunk és a jóban állhatatosan megmaradjunk!

Hívek: Kérünk téged...

Pap: Mindenható, örök Isten, irgalom Atyja! Fordulj felénk jóságosan, amikor bűnbánattal és bizalommal közeledünk hozzád, és újítsd meg kegyelmedet népedben. Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.